Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Digaagad iyo Galayr / Höna och Örn

Skriven av: Ann Nduku
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Översatt av: Anwar Mohamed Dirie (so), Lena Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på månge språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv

Digaagad iyo Galayr

Höna och Örn

Ann Nduku
Wiehan de Jager
Anwar Mohamed Dirie
somaliska / svenska
nivå 3

(utan bilder)

Mar waayihi hore kamid ah, Digaagad iyo Galayr ayaa saaxiibbo ahaa. Waxa ay nabad oo la noolaayeen shimbiraha kale oo dhan. Midkoodna ma duuli karin.

. . .

En gång i tiden var Höna och Örn vänner. De levde i fred med alla de andra fåglarna. Ingen av dem kunde flyga.

Marka uu hooska baalasha galayrka dhulka ka soo muuqdo, Digaagaddu waxa ay u digtaa boojaalaheeda. “Ka tagga dhulkan banaan ee qalallan.” Iyaguna waxa ay ugu jawaabaan: “Doqommo ma nihin. Waan carari doonnaa.”

. . .

När skuggan av Örns vinge faller på marken varnar Höna sina kycklingar: ”Gå undan från det öppna och torra landskapet! ”Och de svarar: ”Vi är inga dumskallar. Vi kommer att springa.”

Markii ay Dafadii timid maalinkii dambe, waxa uu arkay Digaagaddii oo carrada faageysa, laakiin aan irbaddii hayn. Sidaa darteed galayrkii si degdeg ah ayay hoos ugu soo duushay oo daftay mid ka mid ah carruurtii. Waa uu la duulay. Abid markaa ka dib, mar walba u galayrka soo muuqato, waxa ay aragtaa Digaagadda oo carrada faagaysa oo irbaddii ka raadinaysa.

. . .

När Örn kom nästa dag hittade hon Höna krafsandes i sanden men ingen nål. Så Örn flög ned snabbt och fångade en av kycklingarna. Hon flög iväg med den. Från den dagen hittar alltid Örn Höna krafsandes i sanden efter nålen när hon dyker upp.

Hal maalin, ayaa waxaa dhulka ka jirtay abaar. Galayrkii waxa ay u socotay meel aad u fog si ay cunto u hesho. Waa ay soo noqotay iyada oo aad u daallan. “Waa in ay jirtaa si sahlan oo loo safro!” Ayay tidhi Galayrkii.

. . .

En dag blev det hungersnöd i landet. Örn var tvungen att gå mycket långt för att hitta mat. Hon kom tillbaka mycket trött. ”Det måste finnas ett enklare sätt att resa på!” sa Örn.

Habeen ay si fiican u seexatay ka dib, Digaagaddii ayaa caqli fiican heshay. Waxa ay bilowday uruurinta baalasha ka daatay shimbiraha saaxiibbadeed ah oo dhan. “Aynu ku tolno dusha baalasha kuwa naga,” ayay tidhi. “Malaha taas baa sahli in la safro.”

. . .

Efter en god natts sömn fick Höna en briljant idé! Hon började samla ihop avfallna fjädrar från alla deras fågelvänner. ”Låt oss sy ihop dem ovanpå våra egna fjädrar!” sa hon. ”Kanske det gör det enklare att resa.”

“Bal hal maalin isii,” ayey Digaagaddii afadii ka bariday. “Dabadeed waa aad giigsan doontaa baalashaada oo duuli doontaa mar kale si aad cunto u soo hesho.” “Maalin keliya uun baad haysataa,” ayey tidhi Galayrkii. “Haddii aad irbadda heli weydo, waa in aad magdhaw ii siisaa carruurtaada midkood.”

. . .

”Ge mig bara en dag”, bad Höna Örn. Sedan kan du laga din vinge och flyga iväg för att leta mat igen. ”Bara en dag till”, sa Örn. ”Om du inte kan hitta nålen måste du ge mig en av dina kycklingar som betalning.”

Mar dambe gallapkii, ayey galarykii soo noqotay. Waxa ay weydiisay irbadii si ay u hagaajiso baalal kasoo dabcay intey safarka ku jirtay. Digaagaddii waxa ay ka eegtay armaajadii. Waxa ay ka eegtay jikadii. Waxa ay ka eegtay daaradda. Laakiin irbaddii meelna lagama helin.

. . .

Senare den eftermiddagen kom Örn tillbaka. Hon bad om synålen för att laga några fjädrar som hade lossnat under hennes resa. Höna letade efter den uppe på skåpet. Hon letade i köket. Hon letade på gården. Men nålen gick inte att hitta någonstans.

Galayrkii ayaa ahayd mida keliya tuulada ee heysata irbad, marka iyada ayaa markii koowaad baalashii isku toshay. Waxa ay sameysatay laba joog baalal ah oo aad u qurxoon kor ayeyna u duushay digaaggada korkeeda. Digaagaddii waxa ay soo amaahatay irbaddii laakiin dhakhso ba wey ku daashay tolliinkii. Waxa ay irbaddii uga tagtay armaajada korkeeda waxa ayna u kacday jikada si ay cunto ugu diyaariso ilmaheeda.

. . .

Örn var den enda i byn med en synål så hon började sy först. Hon sydde sig själv ett par vackra vingar och flög upp högt ovanför Höna. Höna lånade synålen men blev snart trött på att sy. Hon lämnade synålen på skåpet och gick ut i köket för att göra mat åt sina barn.

Laakiin shimbirihii kale ayaa arkeen Galayrkii oo duulaysa. Waxa ay ka codsadeen Digaagaddii in ay amaahiso irbadda si ay iyaguna baalal u sameystaan. Markiiba waxa la arkay shimbiro duulayo meel kasta samada.

. . .

Men de andra fåglarna hade sett Örn flyga iväg. De frågade Höna om de fick låna synålen för att sy egna vingar. Snart var det fåglar som flög över hela himlen.

Markii uu shimbirkii ugu dambeeyey soo celiyay irbadda amaahda aheyd, Digaagaddu ma joogin halkaa. Marka ilmaheedii ayaa irbaddii qaatay oo bilaabay waxayna billaabeen in ay ku ciyaaraan. Markii ay ku daaleen ciyaartii, irbaddii waxa ay uga tageen carrada dhexdeeda.

. . .

När den sista fågeln kom för att låna synålen var Höna inte där. Så hennes barn tog synålen och började att leka med den i sanden. När de blev trötta på leken lämnade de nålen i sanden.